

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse (FUSP) 2019/2109 af 9. december 2019 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er blevet fastholdt under nr. 4 i bilag II til afgørelse 2010/788/FUSP.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/2101 af 9. december 2019 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er blevet fastholdt under nr. 4 i bilag Ia til forordning (EF) nr. 1183/2005.
- Det fastslås, at bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, litra b), i afgørelse 2010/788/FUSP og i artikel 2b, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1183/2005 er ulovlige.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, som er fremsat i sag T-95/20, Kazembe Musonda mod Rådet.

Sag anlagt den 19. februar 2020 — PT Wilmar Bioenergi Indonesia m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-111/20)

(2020/C 129/20)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Medan, Indonesien), PT Wilmar Nabati Indonesia (Medan) og PT Multi Nabati Sulawesi (Sulawesi Utara, Indonesien) (ved advokaterne P. Vander Schueren og E. Gergondet)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/2092 af 28. november 2019 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af biodiesel med oprindelse i Indonesien⁽¹⁾ annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger i forbindelse med sagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om, at Europa-Kommissionen tilsidesatte artikel 3, stk. 1, litra a), artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), artikel 3, stk. 2, og artikel 7, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (»grundforordningen«), og foretog en række åbenbart urigtige vurderinger ved at fastslå, at betalingerne modtaget fra Oil Palm Plantation Fund udgjorde et udligningsberettiget subsidie, og ved ikke at justere den fordel, som sagsøgerne angiveligt havde modtaget for de rabatter, der var blevet ydet, og for de transport- og kreditomkostninger, som var blevet afholdt for at opnå de angivelige subsidier.

2. Andet anbringende om, at sagsøgte tilsidesatte grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a, nr. iv, artikel 3, stk. 1, litra b, artikel 3, stk. 2, artikel 6, litra d, og artikel 28, stk. 5, og foretog en række åbenbart urigtige vurderinger ved at konkludere, at der forelå statslig støtte til levering af rå palmeolie mod utilstrækkeligt vederlag.
3. Tredje anbringende om, at sagsøgte foretog en åbenbart urigtig vurdering og tilsidesatte grundforordningens artikel 8, stk. 8, ved at konkludere, at EU-erhvervsgruppen var konfronteret med en trussel om væsentlig skade.
4. Fjerde anbringende om, at sagsøgte tilsidesatte grundforordningens artikel 8, stk. 5, og artikel 8, stk. 6, og foretog en række åbenbart urigtige vurderinger ved at konkludere, at importen fra Indonesien truede med at forårsage skade på EU-erhvervsgruppen, og ved at se bort fra indvirkningen af importen fra Argentina.

(¹) EUT 2019, L 317, s. 42.

Sag anlagt den 20. februar 2020 — BSEF mod Kommissionen

(Sag T-113/20)

(2020/C 129/21)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Bromine Science Environnemental Forum (BSEF) (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne R. Cana, E. Mullier og H. Widemann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens forordning (EU) 2019/2021 af 1. oktober 2019 om fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af elektroniske skærme i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF, om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 1275/2008 og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 642/2009 annulleres, for så vidt som den forbyder halogenerede flammehæmmere.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat syv anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at Kommissionen ved vedtagelsen af den anfægtede forordning tilsidesatte artikel 1, stk. 4, og artikel 15, stk. 2, litra c), nr. i), i direktivet om miljøvenligt design (¹), handlede ultra vires og overskred sine beføjelser samt hindrede den effektive virkning af andre EU-retlige foranstaltninger.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at Kommissionen tilsidesatte sagsøgerens ret til forsvar, idet den med den anfægtede forordning forbød halogenerede flammehæmmere til brug i elektroniske skærme.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn og undlod at tage hensyn til alle oplysninger, tilsidesatte artikel 15, stk. 1, i direktivet om miljøvenligt design og tilsidesatte sin forpligtelse til at foretage en passende konsekvensanalyse, da den i henhold til den anfægtede forordning forbød halogenerede flammehæmmere.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at den anfægtede forordning er i strid med retssikkerhedsprincippet, for så vidt som sagsøgeren befinder sig i en situation med en uacceptabel retlig usikkerhed.